

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 15Co/81/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8114202135
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Ilčinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8114202135.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Intrum Justitia Debt Finance AG, so sídlom Industriestrasse 13C, 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE-100.023.266, právne zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Karadžičova 8, proti žalovanému G. O., nar. XX.XX.XXXX, bytom, Šindliar 100, 082 36 Šindliar za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 3, Košice 040 13, právne zastúpený JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, so sídlom Sofijská 13, Košice 040 13, v konaní o zaplatenie 648,77 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 11C 42/2014-104 zo dňa 24. 9. 2014 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok vo výroku o náhrade trov konania.

Náhradu trov odvolacieho konania žalobcovi nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 648,77 eur s príslušenstvom. Náhradu trov konania účastníkom a ani vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že „na základe výsledkov vykonaného dokazovania zistil, že žalobca svoj nárok vo výške 319,70 eur uplatnil na základe zmluvy o pripojení, uzavretej dňa 8.11.2007, titulom neuhradenej ceny za poskytnuté telekomunikačné služby jeho právnym predchodcom spoločnosťou Telefónica O2 Slovakia, s.r.o. Zvyšok žalovanej sumy predstavuje zmluvná pokuta v výške 329,07 eur, ktorej uloženie však žalobca vôbec nevysvetlil, neuviedol, aké za aké porušenie zmluvných povinností si nárok uplatnil, na základe akej dohody, kedy nastala splatnosť tohto nároku a nevysvetlil ani jej výšku.

V priebehu konania vstúpil do konania vedľajší účastník na strane žalovaného, ktorý vzniesol námietku premičania a poukázal na to, že zmluvnú pokutu je potrebné považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku

Prvostupňový súd vykonal dokazovanie zmluvou o pripojení zo dňa 8.11.2007 a jej dodatkom, odstúpením od zmluvy zo dňa 13.6.2008, faktúrami č. 1000121763, 10002216752, 1000322361, 5100301824, zmluvami o postúpení pohľadávok zo dňa 22.11.2012 a 31.1.2014, oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 29.11.2012 a zistil, že dňa 8.11.2007 bola uzavretá písomná zmluva o pripojení medzi obchodnou spoločnosťou Telefónica O2 Slovakia a žalovaným. V žalobe je pritom uvedený dátum uzavretia zmluvy dňa 22.11.2012, ktorý je evidentne nesprávny, keďže pripojené faktúry, z ktorých sa nárok uplatňuje sú skoršieho dáta. Žalovaný neuhradil faktúry za poskytnuté telekomunikačné služby za obdobie od 8.11.2007 do 7.2.2008. Konkrétne išlo o faktúry č. 1000121763

na sumu 6.601,- Sk so splatnosťou 2.1.2008, faktúra č. 1000216752 na sumu 4.536,50 Sk so splatnosťou 30.1.2008 a napokon faktúra č. 1000322361 na sumu 97,50 Sk so splatnosťou 29.2.2008. Z pripojenej zmluvy o pripojení zo dňa 8.11.2007 ani jej dodatku uzavretého so žalovaným nevyplýva, že by si účastníci dohodli zmluvnú pokutu. Napriek tomu spomínaná spoločnosť fakturovala žalovanému zmluvnú pokutu vo výške 9.913,50 Sk faktúrou č. 5100301824 splatnou 20.7.2008 (č.l. 68). Dňa 22.11.2012 bola zmluvou o postúpení pohľadávok predmetná pohľadávka vo výške 648,77 Eur postúpená na spoločnosť Profidebt Slovakia s.r.o. V priebehu konania potom došlo k ďalšiemu postúpeniu tejto pohľadávky na aktuálneho žalobcu zmluvou zo dňa 31.1.2014.

Zmluva o pripojení medzi pôvodným právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je podľa prvostupňového súdu nepochybne spotrebiteľskou zmluvou, ako to vyplýva z § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Podľa citovaného ustanovenia každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Vzhľadom na to, že zákon č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách ako špeciálny právny predpis k Občianskemu zákonníku nerieši premlčanie, na jeho posúdenie aplikoval súd prvého stupňa Občiansky zákonník a teda trojročnú premlčaciu lehotu podľa § 101 (napr. uzneseníu Najvyššieho súdu SR 5MCdo 20/2009).

Zároveň prvostupňový súd zdôrazil, že s účinnosťou od 1.5.2014 v zmysle zákona č. 102/2014, ktorým sa novelizoval aj zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a vzhľadom na § 5b citovaného zákona súd ex offo skúma, či uplatnený nárok zo spotrebiteľskej zmluvy nie je premlčaný. Navyše v danom prípade námietku premlčania vzniesol aj vedľajší účastník. Posledná faktúra, ktorá je predmetom tejto žaloby bola splatná 20.7.2008, žalovaný sa dostal do omeškania s jej úhradou 21.7.2008 a trojročná premlčacia lehota uplynula 21.7.2011. Žaloba bola teda podaná dávno po jej uplynutí (27.1.2014), a preto ju súd z dôvodu premlčania zamietol. K uplatnenému nároku na zmluvnú pokutu prvostupňový súd dodal, že žalobca si nesplnil ani svoju povinnosť tvrdenia a ani dôkaznú povinnosť na preukázanie platnej písomnej dohody o zmluvnej pokute (§ 544 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Náhradu trov konania si uplatnil len žalobca a vedľajší účastník. Podľa zásady úspechu v konaní upravenej v § 142 ods. 1 O.s.p. žalobcovi náhrada trov konania neprináleží. Trovy právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka prvostupňový súd nepovažoval za účelne vynaložené, pričom v zmysle citovaného zákonného ustanovenia sa priznáva len nárok na náhradu účelne vynaložených trov. Z predložených listinných dôkazov ako príloh k žalobe bolo totiž zrejme, že celý nárok je premlčaný. V čase vyjadrenia vedľajšieho účastníka už platila spomínaná novela zákona o ochrane spotrebiteľa, preto vyjadrenie vedľajšieho účastníka ohľadom námietky premlčania prvostupňový súd považoval za zbytočné, keďže ako už bolo uvedené v zmysle spomínanej novely súd ex offo skúma aj otázku premlčania spotrebiteľských vzťahoch.“

V zákonom stanovenej lehote podal vedľajší účastník odvolanie proti rozsudku vo výroku, ktorým mu prvostupňový súd nepriznal náhradu trov konania. Odvolateľ poukázal na skutočnosť, že v tomto prípade išlo o trovy právneho zastúpenia, ktoré bezprostredne súviseli s konaním. Uviedol, že vykonal právne a skutkové posúdenie prípadu pri prvom úkone, ktorý mu patrilo, z tohto dôvodu tento úkon nie je nadbytočný a vyjadrenie vedľajšieho účastníka bolo spôsobilé pozitívne ovplyvniť rozhodnutie súdu v prospech spotrebiteľa. Podľa názoru odvolateľa sú s prihliadnutím na charakter sporového konania, v ktorom trovy právneho zastúpenia vznikli, nanajvýš účelne vynaložené. Ďalej uvádza, že vedľajší účastník vzniesol námietku premlčania dňa 16.5.2014, t.j. ešte pred nadobudnutím účinnosti právnej úpravy, podľa ktorej na námietku premlčania prihliada aj súd. Z týchto dôvodov navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnutý rozsudok tak, že navrhovateľ je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy

právneho zastúpenia vo výške 118,98 eur na účet jeho právneho zástupcu JUDr. E. F.. V odvolaní takisto žiadal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 33,77 eur.

Žalovaný sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadril.

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že žalovaný ako spotrebiteľ by v konaní dosiahol rovnaký úspech aj bez účasti vedľajšieho účastníka, keďže ako aj prvostupňový súd uviedol v odôvodnení napadnutého rozsudku, v zmysle právnej úpravy účinnej od 1.5.2014 súdy ex offo prihládajú na premlčanie žalovaného nároku. Tvrdenie právneho zástupcu vedľajšieho účastníka, že ustanovenie § 5b zákona o ochrane spotrebiteľa nadobudlo účinnosť až 13.6.2014, je podľa názoru žalobcu nesprávne a vychádza zo zjavne nesprávneho porozumenia zákona. Žalobca dodal, že súd nemôže uložiť účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania, ktoré boli vynaložené zbytočne. Musí sa jednať o účelne vynaložené trovy konania. Poukázal pritom na nálezy Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 3259/11, sp. zn. III. ÚS 3303/11 a sp. zn. I. ÚS 988/12. Žalobca uviedol, že vedľajší účastník vstupuje do viacerých konaní hromadne naraz, a to bez akejkoľvek nadväznosti na osobu odporcu ako spotrebiteľa, bez znalosti predmetu konania. Vo vyjadrení k odvolaniu odkázal tiež na uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp.zn. 2SžI 10/2014 a 6 M Cdo 5/2013, na uznesenie Krajského súdu Košice, sp. zn. 5Co 465/2013, Krajského súdu Bratislava, sp.zn. 3Cob 259/2011, Krajského súdu Banská Bystrica, sp. zn. 17Co 91/2012 a Krajského súdu Nitra, sp. zn. 8Co 207/2014. Na záver dal žalobca do pozornosti rozsudok Okresného súdu Prešov, sp.zn. 10C 123/2013, ktorým súd nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, a to z dôvodu ich neúčelnosti. Na základe uvedených skutočností žiadal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu ako vecne správny potvrdil a uplatnil si trovy odvolacieho konania vo výške 59,45 €.

Keďže odvolanie smerovalo iba proti výroku rozsudku prvostupňového súdu o trovách konania medzi vedľajším účastníkom na strane žalovanej a žalobcom, preskúmal ho odvolací súd v súlade s § 214 ods. 2 O.s.p. bez nariadenia pojednávania. Odvolaním nebol dotknutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd žalobu zamietol.

V tejto časti rozhodnutie súdu prvého stupňa nadobudlo právoplatnosť, a tak ho nebolo možné v rámci odvolacieho konania preskúmať (§ 159 ods. 1, 3, § 167 ods. 2, § 206 ods. 2 O.s.p.). Pri preskúmaní odvolaním napadnutej časti rozsudku bol odvolací súd viazaný dôvodmi a rozsahom podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený toto rozhodnutie preskúmať z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimku by mohli tvoriť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 212 ods. 1, 3 O.s.p.) Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane žalovanej je nedôvodným.

Podľa ustanovenia § 219 ods. 2 O.s.p. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov účinného od 1.5.2014 orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie

nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa Čl. VIII bodu 12 zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 397/2008 Z.z., zákona č. 318/2009 Z.z., zákona č. 575/2009 Z.z., zákona č. 508/2010 Z.z., zákona č. 301/2012 Z.z., zákona č. 132/2013 Z.z. a zákona č. 437/2013 Z.z. sa mení a dopĺňa takto:

Za § 5a sa vkladá § 5b, ktorý znie:

"§ 5b

Orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával."

Podľa Čl. XIV zákona č. 102/2014 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri predaji tovaru alebo poskytovaní služieb na základe zmluvy uzavretej na diaľku alebo zmluvy uzavretej mimo prevádzkových priestorov predávajúceho a o zmene a doplnení niektorých zákonov tento zákon nadobúda účinnosť 1. mája 2014 okrem čl. I, čl. II bodov 2 až 8, čl. III, čl. V bod 2, čl. VI, čl. VIII bodov 2, 4 až 6, 8 až 10, 19 až 24, 28, 31 a 36, čl. XII bodov 1 až 5, 12, 15 a 16, ktoré nadobúdajú účinnosť 13. júna 2014 a čl. II bodu 1, ktorý nadobúda účinnosť 1. apríla 2015.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne z dôvodu procesnej ekonomie sa zaoberal premlčaním nároku žalobcu. Rovnako správne vyhodnotil účelnosť právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka.

Na margo odvolacej námietky vedľajšieho účastníka týkajúcej sa nadobudnutia účinnosti novely zákona o ochrane spotrebiteľa, v zmysle ktorej súd ex offio skúma nemožnosť uplatnenia práva, vrátane jeho premlčania, treba uviesť, že predmetná právna úprava nadobudla účinnosť 1.5.2014, preto posúdenie účelnosti námietky premlčania podanej vedľajším účastníkom bolo zo strany konajúceho súdu vykonané správne.

Prvostupňový súd postupoval správne, keď vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania, keďže každý prípad prejednávaný súdmi je vždy okolnosťami individuálny a jedinečne špecifický, preto si aj posúdenie účelnosti vynaložených trov vyžaduje individuálne posúdenie okolností. Prvostupňový súd v tomto prípade správne prihliadal na účelnosť vynaložených trov konania spojených s účinným uplatňovaním práva a poukazujúc na fakt povinnosti prihliadať na námietku premlčania pri spotrebiteľských zmluvách mal náležite za to, že v danom prípade po novele zákona o ochrane spotrebiteľa účinnej od 1.5.2014 námietka realizovaná vedľajším účastníkom bola zbytočnou.

Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie vedľajšieho účastníka za dôvodné, a preto rozsudok v napadnutom výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 O.s.p.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Vedľajší účastník podal odvolanie proti rozsudku, ktorým prvostupňový súd žalobu zamietol a vedľajšiemu účastníkovi nepriznal náhradu trov konania. Odvolací súd jeho odvolaniu nevyhovel. Vedľajší účastník v odvolacom konaní nebol úspešným. Úspešný žalobca žiadal priznať náhradu trov konania za úkon právnej služby vyjadrenie k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Odvolací súd mu nepriznal náhradu trov za tento uplatnený úkon právnej služby, nakoľko ten nebol urobený tak účelne, aby mu zaňho patrila náhrada trov konania. Písomné vyjadrenie zo dňa 10.11.2014 je vyjadrením žalobcu k odvolaniu vedľajšieho účastníka. Na vykonanie tohto úkonu nebol žalobca vyzvaný súdom, nakoľko súd mu uvedené odvolanie doručoval iba na vedomie. K tomu odvolací súd poznamenáva, že uvedený záver neznamena, že by účastník bol obmedzovaný v možnosti robiť v konaní návrhy a vyjadrovať sa podľa svojej vlastnej vôle. Ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p. (upravujúce kritérium účelnosti pri náhrade trov konania) ukladá súdu povinnosť skúmať to, či v prípade priznávania náhrady trov konania boli uplatnené trovy vynaložené účelne na uplatňovanie alebo bránenia práva účastníka a pokiaľ kritérium účelnosti nebolo dodržané, musí si trovy takéhoto úkonu hradiť účastník sám. Kritérium účelnosti musí súd skúmať pri rozhodovaní o každej náhrade trov konania.

Predmetné rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0. (ust. § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení novely vykonanej zákonom č. 33/2011 Z.z. účinným od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.